

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 102. Stephanus Botskaius a Protestantibus in Seditiois suæ caput electus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII.
A. C. 1604.

§. CII.

*Stephanus Botskaius a Protestantibus
in Seditiois Juce Caput electus.*

*Thuan. l. 131.
Sleid. Cont.
lib. 10.
Sagredo de
Monarch.
Ottom. Pa-
nonicæ Hist.
Pacis belti-
que p. 1.
cap. 14.*

Sub idem tempus Bethleem Gabor, Transylvani Principatus spes a Turcis facta erat, trucidati Mosis Ziculi seditio- nem resuscitans Transylvaniam molestare aggreditur: ast a Tambericæ Comite ad Temasum fluvium inopis impetu in castris suis invasus non sine magna clade auffugere cogitur, nequam in opem accurrente Temesvarien- Bassa, qui in itinere ab Hungaris circumventus in Temesvaricæ compes- trucidatus est: haud minori quoque clade plura Turcarum millia a Radu Valacho cæsa fuere: Nec inde tam ter- riti Protestantes suam sectam, quam vitæ licentia adinvenerat, & pertine- cia fovebat, ferro armisque tueri con- stituebant, hancque in rem Stephanum Botskaium Lutheranicæ hæresi addictum tanquam factionis suæ Principem nomi- nabant. Hic ob nuper impositam pec- uniarum multam acriter in Belliosum commotus, non modo tria Heiducco- rum rebellium millia sibi adjunxit, sed & Turcarum opem inito foedere imple- ravit; adeo impotens est furor homi- num Deo, Principi suo, atque Ecclesie

rebellium, qui divinas humanasque le- Sæc. XVII.
 ges conculcare ac non sine humanæ nat- A. C. 1604.
 turæ horrore civium suorum sanguine
 se inebriare non verentur, solo sub ob-
 tentu tuendæ sectæ, quam ipsimet dun-
 taxat ideo veram credunt, quia ipso-
 rum licentiæ, ac ulciscendi aut con-
 tradicendi libidini deservit. Hac ra-
 tione animatus Botskaius Vir inter Hun-
 garos Primarius Cæsareorum bona in-
 vadit, eaque militi suo in prædam con-
 cedit, cunctaque ferro flammaque sæde
 depopulatur vicem redditurus, ob ar-
 cem Szent - Job, aliamque nomine Ke-
 reky, in quam se præsidii gratia rece-
 perat, a Belliosa Comite expugnatam:
 Ut autem horum sævitia in tempore re-
 primeretur, Belliosa adversus Bots-
 kaium copias suas educit, adjuncto sibi
 Tamberiensi Comite unacum suis Hei-
 duccis, qui tamen clam ob sectæ socie-
 tatem Botskaio favebant, ac quampri-
 mum ad manus ventum, ad eum trans-
 fugiebant. Initur igitur atrox æque
 ac utrinque pertinax certamen, tandem
 vero victoria penes Botskaium stetit:
 Hic scripsit ad Serdarem Turca-
 rum Præfectum, sex Christianorum
 millia fuisse cæsa, captaque aliquot ve-
 xilla, quæ in perfidiæ suæ testimonium
 ad eundem submisit. Hujus victoriæ glo-
 ria elatus captis pluribus locis Tran-
 sylvanos

Sæc. XVII. A. C. 1604. sylvanos & Cassovienses unacum principibus Regni Magnatibus in suas partes pertraxit, ac promisso quinque Joachimicorum stipendio menstruo ad sectæ rebellionisque suæ societatem quamprimum pellexit, ut vero tantæ infamie & vidiam effugeret, subdole eosdem admonuit, ut nec arma contra Cæsarem sumi, nec ad Turcarum arbitrium nemis se propensos ostenderent. Inter Cassovienses Cives utrumque Templum, ceteraque bona a Cæsareis lege recuperabant, ut deinceps in Cæsaris obsequio fideles persisterent, nullo minus datam fidem frangere assuetum clam datis literis Botskaio denuntiavit, quod Lippaium Cæsarei vexilli, Religionisque desertorem cum aliquot suorum centenis in urbem recipere decrevisset: re comperta confestim Georgius Basta cum quatuordecim Cæsareorum millibus Cassoviam contendit, rebelles Heiduccos in Cæsaris fidem revocaturus. Prius vero die undecima Novembris ipsemet Botskaius urbem ingreditur, non modo a civibus, sed & Turcarum Legatis perhonorifice exceptus, Botskaius vero die vigesima quarta ejusdem Mensis adversus Bastam moriens profligatus est, cæsis suorum tribus millibus, trucidatisque septingentis Heiduccis rebellibus, qui quoddam castellum

*Paul. Han.
vita Rudolphi.*

lum tuebantur: Demum Basta Caffo-
 viam cingit, obfidionem tamen solvere
 cogitur, postea tamen reliquo hoc anni
 tempore sæpius cum rebellibus confi-
 ctabat, æquata utrinque clade. Post-
 quam vero Botskaius se tanquam re-
 bellem Pragæ proclamari compererat,
 mox eo Oratores suos ablegat, qui pro
 rebellium more sævitias ac perfidiam
 extremæ necessitatis obtentu tegerent,
 caussati, quod in rebus humanis nihil
 Religione & libertate pretiosius esset,
 utraque autem indignis modis fuisset
 labefactata, ac propterea consilium
 auxiliumque Cæsaris implorarent. At-
 tamen Botskaius, etsi eidem Basta &
 Colonitius varia pacis pacta proposuis-
 sent, pertinax in sua defectione perstitit.

§. CIII.

*Motus in Stiria ob Lutheranam se-
ctam concitati.*

Nec unica hæc erat rebellio, quam
 sectæ Lutheranæ furor inspirabat;
 postquam enim Ferdinandus Archidux
 Protestantium novitati addictos per suas
 ditiones interminatis gravibus pœnis
 profligaret, mox funesta seditionis consi-
 lia civibus eorum Ministelli implantabant,
 a quibus velut a venenata origine vi-
 rus hoc in Marcomannos & Quados
 effun-

Thuan. l. c.